

oostelijke kadeweg langs het Spuy tot een eind gebracht. Links, zoo ver mogelijk van het water verwijderd, rees het torentje, dat Moesa Beg zes weken tevoren van af het Leprooshuis had waar kunnen nemen, boven het steile, met leisteen gedekte Renaissance-dak uit. De nok van dit dak was in het midden met een zwaren, van een peer voorzien schoorsteen en op de beide uiteinden met piekjes gesierd. Vijf slanke, elk met een spits dakje gedekte koekoeks waren symmetrisch over de schuin aflopende voorzij verdeeld: drie slechts weinig hooger dan den onderkant van het dak en twee tusschen de drie anderen in, halverwege den nok. In den gevel de vensters van een rez-de-chaussée en van één verdieping, acht in totaal, en in het midden een monumentale poort. Boven de poort, in stede van een nis, twee gebeeldhouwde leeuwjes als dragers van het wapen van Zweden, met een rond en hoogerop nog weer met een hoekig toeloopend dakje beschut: het eigenlijk kenteeken van het „Zweedsche huis”. De rechte bovenkant van de vensters was met een naar beneden niet volledig doorlopende rondboog, in het midden waarvan een gebeeldhouwd figuurtje, bekroond; die vensters waren in twee gelijke helften, een boven- en een benedenhelft, verdeeld, waarvan de onderste van luiken was voorzien.

Wie binnentrad bevond zich meteen in een statige hall, aan de linkerzijde van het huis gelegen. Hij besloeg de breedte van de poort en van de beide linkervensters, had een oppervlak van zeven bij acht meter en was — dit lijkt wel geen twijfel — met een rijken marmervloer belegd en langs de wanden met zuilen, nissen en beelden gedecoreerd. Links, in den uitersten hoek, leidde een monumentale trap naar de bovenverdieping en rechts een poort naar de gang, die de verdere benedenvertrekken bediende.

Van uit deze vertrekken, waarvan het voornaamste, „de zaal”, trouwens niet op de gang maar rechtstreeks op de hall uitkwam, zag men ter rechterzijde op het Spuy en vervolgens de Bierka af; aan den achterkant liep de gang op een kelder uit, maar daarboven, op de verdieping, had men een prachtig uitzicht in de richting van Rijswijk en Voorburg, met rechts op den voorgrond het Leprooshuis aan de Haagsche Vaart en links, iets verder af, de Binckhorst in een nest van groen; ter linkerzijde van het huis kreeg men, over den fraai aangelegden tuin, een blik, eerst op de bleekvelden van het Lammetje in 't Groen, dan op buiten de stad gelegen tuinen, die zich aan de overzijde van de eerst een tiental jaren tevoren aangelegde singelgracht (thans Z.O. Binnensingel) bevonden, en voorts op de polders en het Haagsche Bosch; de voorzij, tenslotte, bood, achter het voorplein en terzij van de oprijlaan, een gezicht op den boomgaard en verder op de tegen de noordwestelijke luchten, vooral bij avondschemering, zoo levendig geprofileerde woningen en gebouwen der stad. — De zon ging boven het polderland in de richting van Voorburg op. Ze bescheen dan tuinkant en achterzijde van het huis, om in den loop van den morgen op achterzijde en Spuykant over te